

הגולן ומואכיל פרק עשירי בבא קמא

קפטן:

עין משפט
נור מצווה

מסורת יש"ס

(ג) פ"ז (ג) (מזכות
טראומת פ"ג), (ג) מוכך כ-
וועת' כ"כ (ב: מא"ק 55),
(ג) (ב"ל ופס), (ד) פקט
ככ, (ה) (סס גג: ווערט' חולין
ונכ), (ו) קיד"ל פ"ג, (ז) (צרכן
ו)

הוות הב"ח

ב

לעוי רישי

כלי ואכלה פשטולות: גמ' נזיר מון נזה
סיה הולך כוון נמיות והריני כממיין
ה סכךנו מליה דבצ' ליטסוקל וגבי חמוץ
צ'ילם קון: מנטכרכוט. וככל נספן
נימאל: נלה נטאל כלוס. אהמאל כוון

יאמר הר' רון בו. ו' "תְּדַבֵּר נִמְרָחָה הַלְּגָן מִן
שֶׁלְמִימֵנִי קִיפָּל וְלֹסֶת הַלְּגָן

או אין לו אלא שברוי ואם אמר אציל את שלך
ואתה נותרן לי רמי שליחיך ליתן לו יטפּוֹ
נהחל חמורו וחמור חבריו שלו יפה מנה ושל
חבירו מעתים והניה וזה את שלו והצל את
של חברו אין לו אלא שברוי ואם אמר לו
אני אציל את שלך ואתה נותרן לי את של
חביריך ליתן לו גמ' ואמאי למא ליה
מההפקורא קא זכינה מי לא חניא ידרי שהה
טעון כדיין וכדי שמן וראה שהן מישברות
לא אמר הרוי והחניא ימי שכבא ברוך על פירות
שישי לי בתקון ביתוי ואם אמר לא אמר כלום
בידיו ואנס בגנו לא אמר הרוי פירות שיש
בדרא יומיה בשקל בית הבד ברוך עליה
הה"ג ישבקל בית הבד ברוך עליה ואם אמר
לא אמר כלום והחניא ימי שכבא ברוך ומוטות
בידיו ואנס בגנו לא אמר הרוי פירות שיש
לי בתקון ביתוי מוחללים על מעות הללו ואם
אמר דבריו קימין הכא במאי עסקינן בשיכול
להציל אי בשיכול להציל לכתהלה אמאי לא
אאמר בשיכול להציל על ידי הדחק ובל
בדרא יומיה דראיכא הפסדא לכתחלה לא יאמר
חויא דראיכא דראיכא הפסדא לכתחלה לא
והחניא הרוי שהוא לו עשר חובות של שביל
טפמא וראה אותה מעת שנשברה או שנתנלה
אומר הרוי היא תרומות מעשר על השע
חרבותיה ובשמון לא עשה כן מפני הפסד
כחן א"ר ירמיה בשקל בית הבד ברוך
ולא ניגל בהן את השיטט ולא יבץ בהן את
הברכות ולא ישקה מדם את במתו ולא
בכמתה חבריו דובר לה במסנתה כר' נהימה
דראחנא מסננת יש בה משום גלוי אמר
רבנן נהימה אמרת בו מונ שחתחונה מגילה
אבל בזמנ שחתחונה מכוסה אף על פי
שההעלונה מגילה אין בה שם גלוי לפי
שארם של נחש דומו לספוג אף ועמד
במקומו לאו איתמר עליה א"ר סימון אויב"ל
לא שנ אלא שלא טרכו אבל טרכו אסרו
התה גם אפשר דמנה מידי אפמאנ דרבנן
ירשפּי לה ובי נהימה (טממא אפמאנ) מי
תרטמן והחניא חרומיין מן הטמא על הטמא
ומון המתו על המתו וכן המתו על הטמא
אבל לא מן הטמא על המתו ר' נהימה
אומר אף מן הטמא על הטמא לא הדריו
לתרום אלא בשל רמאי הכא נמי בשל
דרמאי אמר מר ובשמון לא עישה כן מפני
הפסדא כהן ימאי שנא שמן דראוי להדריק
גמ' נמי ראי לולוף וכי חמא ולופ לאו
מלחה היא והוא אמר שמואל משום רבוי חיא
שותון מלוון בסלע ומולפין מלוון בשתר
הכא במאי עסקינן בחדרש והא ראי לשינו
אתה ביה לידי תקלה רמנה בכלי מאמס יי' גמ' מה
ליידי תקלה רמנה בכלי מאמס יי' גמ' מה
בא בוש לה רבלי מאמס בא בוש

גטמאת בית שמאי אומרים תשפך

הדר' שורה טעון ברי' יין וכדי שמן
טפי' הן ממכור נמי גל' יה
שכמוקף חיל' ניקט ממכנאות מוסס
כל' מהר כלות חיל' צבאות ומים טו
ען סמוקף כדומרי נסבאת רגע

אלאט רישוי

גניזות